

109 *Сивлієво*

Къмъ наукъ имашъ чувства ледены,
В тебъ върлуват други сладкы-й-медены

110 *Ловечъ*

Ловъ готовъ е но ловець го не хванъ;
Червентъ Ловечъ въ черно поле остана.

111 *Троля*

Межъ селата ты си село не малко
Но въ дѣлата ты си село най жалко.

112 *Тетевенъ*

Будно бѣ ты но сега си заспало
И не чуешъ ранобудно клепаю.

113 *Пирдопъ*

Не чувашъ ся, не видишь ся къдѣ си.
Бывша ревность кой ъ въ тѣрь отнесе?

114 *Етрополе*

Твойтъ, *етъръ* не потече, прѣсѣхнѣ;
Въ полето ти добро цвѣте не цѣфи.

115 *Златица*

О хубаво, сладко име що носишь,
Но трошници отъ другытъ ты просишь

116 *Софій*

Градъ голѣмъ си въ градоветъ на срѣд си
На приликъ, «като тиква на плетъ си.»